

FRANKFORT, den 8. Mei.

Volgens berigten uit Jassij, van den 12. dezer, heeft de Porte omtrent Moldavie, dezelfde maatregelen als omtrent Wallachije genomen, om Rusland voorloopig genoeg te geven.

Het dagblad van Corfu van den 6. Mei meldt den val van Missolonghi, doch onthoudt zich nog van het mededeelen van bijzonderheden. Alleen berigt hetzelfde, dat de gansche stad den 23. April in vlam stond.

NEW-YORK, den 20. April.

(Uittreksel uit de algemeene instructien, gegeven door den heer Clay, secretaris van staat, aan den heer Polk, bij gelegenheid van zijn benoeming tot buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister te Mexico, onder datsoeking van Washington, den 25. Maart 1825.)

Op zult het gouvernement van Mexico de depeche herinneren, welke de voormalige president van de Vereenigde Staten, op den 2. December 1823, aan het congres heeft afgevaardigd en waarbij zekere belangrijke grondbeginselen zijn vastgesteld omtrent het regt der volken, in de betrekkingen tusschen Europa en Amerika. Het eerste grondbeginsel, bij die depeche voorkomende, bepaalt, dat de vaste kust van America voortaan zal worden beschouwd niet meer voor volkplantingen van eenige Europese mogendheid open te wezen. Alle onafhankelijke staten van dit werelddeel hebben belang bij het behoud van dit beginsel. Welke gronden er voor drie eeuwen of zelfs veel later, toen dit gansche vaste land nog onder de heerschappij van Europa stond, ook bestaan mogen hebben, tot het daarstellen van eenen regel, gebouwd op het eigendom van ontdekking en in bezitting, ten einde gedeelten van dit vaste land onder de mogendheden van Europa te verdeelen, kan men thans niet toestemmen, dat er, naar de tegenwoordige gesteldheid van zaken, een eenige meer aanwezig is.

Er bestaat geene gezindheid om de koloniale bezittingen der mogendheden van Europa te storen, voor zoo verre deze volkplantingen thans aanwezig zijn; maar tegen de oprigting van nieuwe Europese volkplantingen op dit vaste land is het bedoelde beginsel gerigt. De streken, waarop dergelijke nieuwe stichtingen zouden kunnen beproefd worden, staan voor de ondernemingen en den handel van alle Amerikanen open, en men kan de billijkheid en gepastheid niet erkennen, dat die ondernemingen en de handel zouden kunnen beperkt worden, door de eigenwillige stichting van nieuwe kolonien, onder toezigt van vreemde mogendheden van een ander vast land, zonder de toestemming van Amerika. Europa zoude iedere poging aan zijde van Amerika, om eene kolonie op eenig gedeelte van hare kusten te stichten, met verontwaardiging vernemen, en men kan dus, billijker wijze, in den regel, welken wij aannemen, niets anders zien dan een wederkeerig regt.

Het andere grondbeginsel, bij die depeche aangevoerd, is, dat gelijk wij niet begeeren ons in Europa te bemoeijen met het staatkundige stelsel, door de verbondene mogendheden aangenomen, wij iedere poging van haren kant, om datzelfde stelsel tot eenig gedeelte van dit halfrond uit te strekken, voor den vrede en de veiligheid van Amerika gevaarlijk beschouwen.

De staatkundige stelsels van de beide werelddeelen zijn geheel verschillend. Elk derzelve heeft het uitsluitende regt, om zelf te beoordeelen, wat voor zijn toestand het beste is en het geschiktste schijnt, ter bevordering van zijn geluk; doch geen hunner heeft het regt, om het andere met geweld de invoering van zijn bijzonder stelsel op te dringen.

ODESSA, den 16. April.

Het is een iegelijk bekend, hoezeer deze stad, en in het algemeen geheel nieuw Rusland, onder het wijs en vaderlijk bestuur van den hertog van Richelieu, met rassche schreden in welvaart, toenam. Geheele streken, welke bijna naar woestenijen geleken, zijn bevolkt; de akkerbouw, de handel, de nijverheid, de bevolking, met een woord de algemeene welvaart, is op eene verbazende wijze toegenomen, en de stad Odessa, welke voor 23 jaren, slechts een arm dorp was, in den rang der schoonste en welvarendste van het Rijk opgeklimmen.

De bevoering aan deze weldaden, dien grondslag van den voorspoed, welken nieuw Rusland thans geniet en dien de volgende geslachten nog langen tijd zullen mogen ondervinden, is sedert het verscheiden van den hertog van Richelieu, nog niet uitgewischt. De tijding van zijn dood werd in alle standen als eene groote treurnare vernomen, en de rouw was even als in dagen van algemeene rampen. Na de eerste dagen van rouwpleging, maakten onderscheidene ingezetenen van Odessa een plan, om het aandenken aan de weldaden, welke de hertog van Richelieu aan de oevers der Zwarte Zee had bewezen, en terzelfder tijd de gevoelens hunner erkentelijkheid en van hanner diepen rouw te verduygen, door te Odessa een gedenkteeken ter zijner eere op te rigten.

Dit plan werd door de regering aangemoedigd en door middel van den graaf Langeron aan Z. M. Keizer Alexander, roemrijker gedachten, aangeboden. Hetzelve verkreeg hoogstdezelfs goedkeuring en van dien oogenblik af aan, legde men er zich op toe, om het ten uitvoer te brengen

Op den 23. October 1825, werd het metalen standbeeld door den heer Yekimoff gegoten. Dezelve slaagde hierin naar wensch. Men was gedurende den winter bezig, om aan hetzelfde de laatste hand te leggen en op den 14. Februarij van dit Jaar werd het gedenkteeken naar Odessa verzonden, alwaar hetzelfde in den loop van de maand April moet worden afgeleverd.

Het standbeeld stelt den hertog van Richelieu in eene aloude kleederdragt voor, met eene burgerkroon op het hoofd en eene rol papieren in zijne linkerhand; met zijne rechterhand wijst hij op de haven van Odessa, als een van zijne grootste eersteekens en schijnt Rusland, door zijne blikken naar het Noorden, op de bron aan rijkdom en voorspoed te wijzen, welke hij voor dat Rijk geopend heeft.

PARYS, den 27. Mei.

Nadat de bisschop van Hermopolis, minister van de eeredienst en het onderwijs, gisteren in de kamer der afgevaardigden erkendhad, dat er eene congregatie, mitsgaders een genootschap tot verbreiding van het geloof in Frankrijk bestaan, heeft hij heden ook het aanwezigen van de Jezuiten in dit Rijk officieel erkend en gezegd, dat zij er zeven seminarien hebben. Dit alles beschouwde hij echter als van geen het minste gevaar voor den staat, daar niets daarvan zonder toestemming van de bisschoppen bestond, die, wanneer zij goedvonden, een einde aan die genootschappen konden maken, gelijk reeds een bisschop opzigtens de Jezuiten gedaan had. Noch de werkring, noch de statuten dier genootschappen zijn echter bij het gouvernement bekend. Tot in 1814 heeft de gemelde minister tot de congregatie behoord; in dat jaar heeft hij dezelve verlaten, en sedert heeft hij niets meer van hare werkzaamheden vernomen. Geen wantrouwen moesten echter de twee eerstgemelde genootschappen verwekken, daar dezelve uit vrome mannen zijn zamengesteld, noch ook de Jezuiten, die zich alleen met het onderwijs in de letterkunde bezig hielden. De heer Casimir Perier antwoordde daaromtrent, dat die troostwoorden van den minister weinig geschikt waren, om de ongerustheid omtrent die geheime gezelschappen weg te nemen, waarvan het gouvernement immers den werkring en de statuten niet kende. Van twee dingen, zeide hij, is een waar: of die gezelschappen werken met het gouvernement mede, en waartoe dan zich aan het gezigt van het gouvernement, zoo wel als van het algemeen, onttrokken? of zij werken het gouvernement heimelijk tegen, en wie zal dan het gevaar van hun bestaan ontkennen? — Groot zal voorzeker de indruk van het erkennen der bedoelde gezelschappen bij het algemeen zijn.

— De missionarissen (jonge kweekelingen van de Jezuiten) preliken thans te Rouen. Sedert zij er zijn, is er dagelijks een gewelinge opschudding in die stad, en de gewapende magt is aanhoudend op de been om de rust te bewaren. Den 25. heeft men met stenen gesmeten, en de ruitery is herhaald malen op de menigte ingereden. Bij het eindigen van den schouwburg zijn er een aantal lieden, die in denzelven waren geweest, in het gedrang geraakt, overhoop geworpen en gewond geworden.

HATTEM, den 24. Mei.

Op gisteren en heden werd alhier weder het jaarlijksch Examen van en de uitdeeling der eereprijsen aan de leerlingen van het bloeiend Instituut van Opvoeding en Onderwijs dezer stad gehouden.

Gisteren werden de leerlingen, in tegenwoordigheid der stedelijke school-commissie, zoo in het verlaten in en uit de Nederduitsche, Franche, Engelsche en Hoogduitsche talen, als in het oplossen van reken- en wiskundige voorstellen, ten volkomenen dier commissie, onderzocht.

Heden begaven zij zich, onder het geleide van hunne onderwijzers, naar de hervormde kerk, alwaar hunne ouders en eene talrijke menigte, zoo uit deze stad als van elders, zamenvloeden en vervolgens de distriktschoolopziener, de stedelijke regering en school-commissie, alsmede eene commissie uit den eerwaarden kerkenraad, onder het muzijk van een orcheest, meestal uit leerlingen van het instituut zamengesteld, binnegeleid werden.

Nadat de eerstendergeteekende de plegtigheid had geopend, vingen de leerlingen hunne werkzaamheden met een schoor dienstmatig gezang, door de muzijk begeleid, aan en gaven nu de onderscheidene proeven van hunne verdere in de onderscheidene talen en wetenschappen, die hier worden onderwezen; terwijl sarnige der leerlingen deze werkzaamheden, door het geven van proeven hunner verdere in de onderscheidene muzijk-instrumenten, afwisselden.

Na eenen fraai uitgevoerden tusschenzang ging nu de voorzitter over tot het uitdeelen der volgende eereprijsen, als:

Eerste klasse, eerste afdeeling: eerste prijs, M. Pruim (met een getuigschrift voor den eersten prijs der eerste Hoogduitsche klasse en voor den eersten prijs der tweede Engelsche klasse) en S. Huidekoper (met een getuigschrift voor den eersten prijs der eerste Hoogduitsche klasse en voor den eersten prijs der eerste Engelsche klasse). Tweede, J. R. de Jong (met een getuigschrift voor den tweeden prijs der eerste Hoogduitsche klasse); derde, L. Coster (met een getuigschrift voor den tweeden prijs der eerste Engelsche klasse).

Eerste klasse, tweede afdeeling: eerste prijs, C. Post (met een getuigschrift voor den tweeden prijs der eerste Hoogduitsche klasse); tweede, H. W. Both Hendriksen; derde, B. Nauta; vierde, H. E. van der Vies.

Tweede klasse, eerste afdeeling: eerste prijs, J. F. Sorg en J. B. van der Heer; tweede, J. T. van Meurs; derde, J. P. van Wissalingh; vierde, J. Thomasen en R. W. Eijendooren; buitengewone, J. Benten.

Tweede klasse, tweede afdeeling: eerste prijs, J. Jaspers en G. J. van Gend; tweede, H. G. van Prohn en J. W. F. Hardy; derde, J. K. Romswinkel, en L. van de Stadt.

Derde klasse: eerste prijs, J. A. E. W. Boeckman; tweede, J. B. Tallek; derde, F. R. J. W. Andrau en A. R. Bennet.

Eerste Hoogduitsche klasse: eerste prijs, W. van Putten; tweede, W. Eijendooren; derde, T. Boelen en A. Snelhage Hamstra.

Tweede Hoogduitsche klasse: eerste prijs, G. van Daesburg (met een getuigschrift voor den eersten prijs der eerste klasse, tweede afdeeling); tweede, G. W.

